

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203424
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814203424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu CD Consulting s.r.o., Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, L., o zaplatenie 514 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C 30/2014 - 42 zo dňa 10.11.2015 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, v tejto časti z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a konanie z a s t a v u j e.

Vo zvyšku p o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovanému v zastavenej časti p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 11 ods. 1, § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového, § 39, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zmenkovej sumy 517 eur, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 514 eur od 28.03.2011 do zaplatenia, 6%-ného ročného úroku zo sumy 514 eur od 14.06.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tiny percenta zmenkovej sumy, teda 1,71 eura, ako aj nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 13.09.2010 na zmenkovú sumu 514 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 28.03.2011 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 13.09.2010 uzavrel žalovaný ako dlžník so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako veriteľom zmluvu o úvere v písomnej forme, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300 eur. V ten istý deň bola vystavená a podpísaná zmenka na sumu 514 eur, ktorú si žalobca uplatnil v tomto konaní. Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd prevej inštancie za preukázané, že žalobcom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere, ktorú uzatváral žalovaný ako občan - fyzická osoba. Zmluva bola uzatváraná na formulári veriteľa, mala predtlačný text a do zmluvy sa dopisovali len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané a to osobné údaje dlžníka, výška poskytnutého

úveru, výška poplatku a spôsob splatnosti. Do zmluvy sa dopisovala len suma úveru, suma poplatku a výška splátok, ako aj počínajúci deň splatnosti, pričom v predtlačenej forme formulára bol obsiahnutý aj text, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu úveru zvýšenú o príslušný poplatok. Neoddeliteľnou časťou zmluvy o úvere boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru, dohody o vyplnení zmenky a mediačnej dohody. Taktiež sa strany dohodli na tom, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa ich právne vzťahy budú spravovať Obchodným zákonníkom.

V danom prípade žalovaný ako fyzická osoba spĺňal definíciu spotrebiteľa a spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. na strane veriteľa konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy o úvere, keďže aj v predmete podnikania zapísaného v obchodnom registri mala činnosť poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, spĺňala preto definíciu dodávateľa. V konaní bolo preukázané, že zmluva medzi veriteľom a žalovaným bola uzatvorená na formulári veriteľa vrátane všeobecných zmluvných podmienok, do tejto zmluvy bolo možné doplniť resp. zmeniť len osobné údaje žalovanej ako dlžníka a výšku úveru. Súd mal tak za preukázané, že veriteľ tieto zmluvy uzatváral s viacerými osobami, bolo obvyklé, že ktorákoľvek druhá strana ako spotrebiteľ obsah tejto zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohla. Týmto spôsobom súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere zo dňa 13.09.2010 uzavretá medzi veriteľom a žalovaným bola spotrebiteľskou zmluvou. Z uvedených dôvodov považoval právny vzťah medzi žalovaným a spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. za vzťah spotrebiteľský, a preto aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva. Povaha uvedeného právneho vzťahu sa nezmenila ani postúpením (indosovaním) zmenky. Napriek tomu, že žalovaný v konaní vyslovene nenamietal, že zmenka je neplatná, súd skúmal jej platnosť, pretože mal za to, že princíp „vigilantibus iura sripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov. Na túto vec sa vzťahuje viacero právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o zmenkách), pričom je nepochybné, že vzhľadom na rozsiahlosť a dynamickosť právnej úpravy, spotrebiteľ nemôže dokonale poznať každý z vyššie uvedených zákonov. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offio skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú zmluvné podmienky neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa.

Úverovú zmluvu, na zabezpečenie ktorej bola vystavená predmetná zmenka súd posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 02. 04. 2010 do 10. 06. 2013). Podľa názoru súdu prvej inštancie spotrebiteľovi sa musí poskytnúť ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami aj v prípade, ak sa uplatňuje právo zo zmenky. Stále je totiž potrebné aplikovať článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS a chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Vychádzajúc z tohto princípu preto pri kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami žalovaného musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. V tomto prípade dohodu o vyplňovacom práve zmenky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá obligatorné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), j), k), y) zákona č. 129/2010 Z. z., čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Zmenka však túto skutočnosť nezohľadňuje a dokonca umožňuje aj vymáhať zmenkový úrok 0,25 % denne, čo je ročne 91,25 %. Nepochybné takýto zmenkový úrok je v rozpore so zásadou dobrých mravov, čo spôsobuje jeho neplatnosť (§ 39 v nadväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dohoda o vyplňovacom práve zmenky bola uvedená vo všeobecných úverových podmienkach, teda formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaný nemal možnosť ich ovplyvniť. Nepochybné táto podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa práve v rozpore so zákonom (či už pre neplatnosť dohody o zmenkovom úroku alebo pre chýbajúce obligatorne náležitosti zmluvy). Uvedená zmluvná podmienka je teda neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka. Tento záver možno prijať aj vzhľadom na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 161/2007 zo dňa 06.05.2008, podľa ktorého z neplatnej úverovej zmluvy nemohlo žalobcovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Neplatnosť úverovej zmluvy súd vyvodil z nerovnosti podmienok účastníkov zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu sa priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

Súd prvej inštancie poukázal na list Európskej komisie z 25.04.2013 pod číslom 2012/4165 adresovaný Slovenskej republike s upozornením na nedodržiavanie spotrebiteľského práva Európskej únie a výslovne v liste sa spomína v tejto súvislosti obchodná spoločnosť POHOTOVOST, s.r.o.. Poukazuje na jej praktiky, ktorými sa vymáhajú nezákonné pohľadávky založené na nekalých podmienkach a konkrétne sú spomenuté aj blankozmenky.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že zákon č. 258/2001 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2008 výrazne obmedzuje možnosť zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou (§ 4 ods. 6) a zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 17 ods. 3 dokonca zakazuje splnenie a zabezpečenie úveru zmenkou. Aj táto právna úprava svedčí o tom, že nie je možné odčleňovať zmenku od noriem spotrebiteľského práva. Ak je zmenka vydaná v rozpore so zákonom (v danom prípade so zákonom o spotrebiteľskom úvere), potom je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže aj pre zmenku platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o platnosti právnych úkonov. S poukazom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. súd vyhodnotil zmenku ako absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom.

Dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku je možné považovať za neplatnú aj v dôsledku obchádzania zákona. O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade vystavením zmenky mal právny predchodca žalobcu snahu vyhnúť sa posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je, že žalovaná by veriteľovi mala vrátiť len sumu poskytnutého úveru pre nedodržanie obligatorných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup žalobcu však nemôže požívať právnu ochranu, ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 OZ, a keďže žalobca si uplatnil právo výslovne zo zmenky a túto súd považoval za neplatnú, z toho dôvodu jeho žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP. Žalovanej ako procesne úspešnej strane vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak táto si trovy konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej odňatie možnosti konať pred súdom, ako aj nesprávne právne posúdenie. Jednotlivé dôvody podaného odvolania bližšie konkretizoval s tým, že poukázal na abstraktný charakter zmenky, ďalej na účel konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES č. 861/2007 z 11.07.2007), ako aj na samotný procesný postup súdu prvej inštancie, s ktorým nesúhlasil vzhľadom k tomu, že došlo k oboznamovaniu sa s novými listinnými dôkazmi ako je zmluva o úvere. Poukázal na iné rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré posudzujú obdobný nárok, ako aj zdôrazňoval abstraktný charakter zmenky, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 1839/2000 zo dňa 22.08.2002, z ktorého vyplýva, že zmenka je definovaná ako dlžnícky dokonalý cenný papier za predpokladu splnenia prísnych formálnych náležitostí, na základe ktorej vzniká priamy bezpodmienečný, nesporne abstraktný záväzok určitej osoby zaplatiť majiteľovi zmenky v určitom mieste a čase stanovenú peňažnú čiastku. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a návrhu vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

3. Podaním zo dňa 21.12.2015 (v spise na č.l. 41) žalobca vzal žalobu v časti späť v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v tejto časti žiadal konanie zastaviť a priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Žalovaný sa k doručenému odvolaniu, ani k čiastočnému späťvzatiu žaloby písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, (ďalej len „Civilného sporového poriadku“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako konaniu mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 380 Civilného sporového poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadeným termínom verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 28.09.2016 (§ 219 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Odvolací súd z dôvodu v odvolaní namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, skúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v

aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa § 370 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

7. Z dôvodu späťvzatia žaloby sčasti po rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v tejto časti zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil. Vychádzal z dispozičného úkonu žalobcu, ktorý po rozhodnutí vo veci samej vzal žalobu sčasti späť, v ktorej žiadal konanie zastaviť.

8. Vo vzťahu k veci samej napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, odvolací súd posudzoval rozsah a dôvody podaného odvolania podľa Civilného sporového poriadku, lebo v zmysle citovaného ust. § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostali zachované, avšak Civilný sporový poriadok platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pokiaľ nie je ustanovené inak.

9. Odvolací súd s poukazom na zistené skutkové závery, ako aj právne posúdenie uplatneného nároku sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, s posudzovaním dohody o vyplnení zmenky ako absolútne neplatného právneho úkonu vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, na základe ktorej bola zmenka žalovaným vystavená. Uplatnenú námietku nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

10. Odvolací súd nesúhlasí ani s uplatnenou námietkou týkajúcou sa vád konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie, resp. že postupom súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Súd prvej inštancie postupoval v predmetnej veci štandardne v zmysle vnútroštátneho práva, Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, ako aj v súlade s článkom 19 Nariadenia č. 861/2007 Z.z.. Iné posúdenie uplatneného nároku žalobcu súdom nemožno považovať za porušenie práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky ani porušenie práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Správne súd prvej inštancie rozhodol o veci samej, ak žalobu zamietol vychádzajúc zo spotrebiteľského charakteru zmluvy, posúdenia neprijateľných zmluvných podmienok vo vzťahu k dohode o vyplnení zmenky. Z tohto dôvodu nebolo možné odvolaniu žalobcu vyhovieť. Odvolací súd nepovažoval za opodstatnené namietanie procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý vykonal dokazovanie, podrobil súdnej kontrole zmluvu o úvere, ako aj dohodu o vyplnení zmenky. Bez náležitého neoboznámenia sa s listinnými dôkazmi, by súd svojím postupom porušil ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Ani táto namietaná skutočnosť nebola dôvodná.

11. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v ostatnej časti ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. O trovách konania v zastavenej časti odvolací súd rozhodol postupom podľa § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku, lebo z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania sčasti, a preto priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške voči žalobcovi, lebo žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.